

ikke os eller nogen anden at afgøre, hvorvidt de deri har Ret. Det vilde være et Overgreb, hvis vi ud fra den historiske dansk-islandske Statsforbindelse, hvis Karakter allerede længe har været præget af Uklarhed, vilde paatvinge Islændingene et statsretligt Formynderskab, som de ikke mener at trænge til.

Overfor Islændingenes lige siden 1848 med største Bestemthed fremsatte og fastholdte Krav om deres statslige Suverænitets Anerkendelse var der sikkert ikke nogen bedre Vej frem end den, paa hvilken de i Statsret, Politik og Historie særdeles kyndige Mænd, som har udgjort det dansk-islandske Forhandlingsudvalg, peger i nærværende Forslag til Forbundslov. Det er styrkende for den danske Nationalfølelse, at Statsforbindelsen mellem Island og Danmark kan bevares, og det er at haabe, at den fra det Tidspunkt af, hvor de to Stater staar overfor hinanden som to ligeberettigede Parter, kan blive til gensidig Tilfredshed. Der synes i Island at være en spirende Tilbøjelighed til at komme Danmark med Tillid i Møde, og Interessen her i Danmark for Island og dets Anliggender er utvivlsomt i stærk Vækst. Et glædeligt Vidnesbyrd herom er den store Tilslutning, som Dansk-Islandsk Samfunds Virksomhed har vundet i begge Folk. Fremragende og uegennyttige Mænd sysler ogsaa med Tanken om økonomisk Samarbejde mellem Islændinge og Danske. Man har derfor Lov til ikke alene at haabe, men at tro paa en lykkelig Udvikling for Danmark og Island i venskabelig og varig Statsforbindelse paa Grundlag af det her foreliggende Forslag, som jeg haaber, at den danske Rigsdag vil vedtage uden nogen Ændring.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte nogle i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Fattiglovens § 61, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, skyldes det Omfang, som Influenzaepidemien har taget, den Influenzaepidemi, som i Aar har faaet Navnet „den spanske Syge“. Det har ikke været anset for nødvendigt at tage denne Sygdom under offentlig Behandling i den Forstand, som Loven her regner med, idet det vilde medføre betydelige Indgreb, som ikke har vist sig at være nødvendige. Men naar en Sygdom tages under offentlig Behandling, medfører det den for alle ubemidlede vigtige Følge, at den offentlige Hjælp,

de modtager, ikke regnes som Fattighjælp, og det vilde være ubilligt, om man, fordi man ikke har taget Influenzaen under offentlig Behandling, stillede de ubemidlede ringere her end under andre Sygdomme af lignende Omfang. Derfor gaar Lovforslaget ud paa at udvide Bestemmelsen i Fattiglovens § 61 saaledes, at de Udgifter, som er afholdte af det offentlige i Anledning af Influenzaepidemien, ikke regnes som Fattighjælp, og at give Bestemmelsen tilbagevirkende Kraft fra 1. August 1918, det Tidspunkt, fra hvilket Influenzaepidemien maa antages at have faaet sit særlig store Omfang. Jeg haaber, at dette Lovforslag vil faa en let Gang gennem Rigsdagen.

Jeg kal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Lov om Ændring i Beværterloven*. Ærede Medlemmer vil erindre, at Beværterloven traadte i Kraft 1. Januar 1913, og at det i Loven er fastsat, at 5 Aar derefter skulde Forslag til Lov om Afgift af Udkænkning af stærke Drikke fremsættes. Altsaa skulde et Revisionsforslag være fremsat inden 1. Januar 1918. Efter Ædruelighedskommissionens Forslag blev Fristen forlænget til inden 1. Januar 1919, og nu har den anden Ædruelighedskommission, den, der har til Opgave at udarbejde et Udkast til Forslaget, ment, at det rette Tidspunkt for Forslagets Fremsættelse endnu ikke var kommet. Ministeriet er enigt heri og fremsætter derfor Forslag om, at Fristen forlænges yderligere med 1 Aar.

Ved Udgangen af Aaret 1918 er den 3-aarige Periode, for hvilken den saakaldte Brændevinsafgift fastsættes, for Landets Vedkommende af Amsraadet og for Københavns og Købstædernes Vedkommende af Kommunalbestyrelserne, udløbet. Det maa under de nuværende usikre Forhold anses for urigtigt at fastsætte Brændevinsafgiften for 3 Aar, den foreslaas derfor i dette Lovforslag fastsat for 1 Aar ad Gangen, og den foreslaas fastsat paa samme Maade som i det Forslag til midlertidig Lov, som den høje Rigsdag tidligere har vedtaget, hvorefter Afgiften sættes i Forhold til vedkommende Nærings Omsetning af stærke Drikke. Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte nogle i Dag anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Det første Lovforslag, jeg skal fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Statstilskud til Smaaskovforeninger*. Der er